

Η Χαλάστρα πανηγύρισε τον πολιούχο της, Άγιο Αθανάσιο τον Κουλακιώτη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Δευτέρα 7 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη Χαλάστρα με την ευκαιρία της εορτής του προστάτου και πολιούχου της πόλεως Αγίου Αθανασίου του Κουλακιώτου.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε πνευματικό τον προϊστάμενο της ενορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου Χαλάστρας π. Ανδρέα Πολύχρο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

“Υψωσας τόν νοῦν πρός μόνον τόν Ὑψιστον ἐνθέω ἔρωτι, μάρτυς Ἀθανάσιε, καί τήν ἀγχόνην στερρῶς ὑπέμεινας».

Πανηγυρίζουμε σήμερα στόν περικαλλή αὐτόν ναό τῆς Χαλάστρας, τόν ἀφιερωμένο στούς δύο ἁγίους νεομάρτυρες συμπολίτες μας, τόν ἅγιο Ἀθανάσιο καί τόν ἅγιο Ἰωάννη τούς Κουλακιῶτες, τή μνήμη τοῦ πρώτου ἀπό αὐτούς, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Καί μαζί μας ἐορτάζει καί πανηγυρίζει ὄχι μόνο ἡ Καμπανία καί ὁλόκληρη ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη, ὄχι μόνο ἡ Θεσσαλονίκη, ὅπου μαρτύρησε ὁ ἅγιος, καί ἡ ἐπί γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί ἡ ἐν οὐρανῷ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων.

Μέ αὐτήν, ἄλλωστε, συνδεόταν ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ Κουλακιώτης ἀπό τή γῆ. Αὐτήν ἐπιθυμοῦσε καί σέ αὐτήν εἶχε στραμμένο τόν νοῦ καί τήν ψυχή του.

Γνώριζε ὅτι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου στή γῆ εἶναι πρόσκαιρη καί προσωρινή καί εἶναι γεμάτη δυσκολίες καί πειρασμούς καί θλίψεις, ιδίως ὅταν ζεῖς ὑπόδουλος σέ ἕναν ἀλλόθρησκο δυνάστη, ὅπως ζοῦσε ἐκεῖνος κάτω ἀπό τούς Τούρκους.

Γνώριζε ότι ή πραγματική εὐτυχία για τόν ἄνθρωπο βρίσκεται στόν οὐρανό, βρίσκεται στήν αἰώνια ζωή, για τήν ὁποία τόν ἔπλασε ὁ Θεός, ὥστε νά ἀπολαμβάνει ἐκεῖ τή χαρά τῆς παρουσίας του.

Γνώριζε ἀκόμη ὅτι ὅσα καί νά ἀποκτήσει ὁ ἄνθρωπος ἐπάνω στή γῆ, ὅσα χρήματα, ὅσα πλούτη, ὅσα σπίτια, ὅσα ἀγαθά, ὅλα αὐτά δέν τόν συνοδεύουν μετά τόν θάνατο. Τό μόνο πού τόν συνοδεύει εἶναι ή ἀρετή, εἶναι τά καλά καί ἀγαθά ἔργα πού ἔκανε στή γῆ καί τά ὁποῖα θησαυρίζονται στά οὐράνια θησαυροφυλάκια.

Γνώριζε ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὅτι τό πιό σημαντικό ἀπό ὅλα τά ἀγαθά για τόν ἄνθρωπο εἶναι ή ἀθάνατη ψυχή του, για τήν ὁποία ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγει ὅτι τίποτε δέν ὠφελεῖ τόν ἄνθρωπο, «ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ».

Γι' αὐτό καί προσπαθοῦσε ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Κουλακιώτης καθημερινά νά ἔχει στραμμένο τόν νοῦ καί τήν ψυχή του στόν οὐρανό. Τόν Θεό νά σκέπτεται καί νά ἐπιθυμεῖ. Τά ἀγαθά πού ὑπόσχεται σέ ὅσους τόν ἀγαποῦν νά ὀρέγεται καί νά ἀναμένει. Τή χαρά πού θά ζοῦσε, ἐάν ἔμενε ἐκεῖ, νά ποθεῖ μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς τους.

Δέν τόν ἀπασχολοῦσαν τά πράγματα τοῦ κόσμου τούτου. Δέν τόν ἔκαμπταν οἱ δυσκολίες πού ἀντιμετώπιζε, δέν τόν λύγιζε ή σκληρότητα τῶν κατακτητῶν. Αὐτός εἶχε τόν νοῦ του στόν οὐρανό καί στήν ἡμέρα πού θά ἔφθανε ἐκεῖ. Καί ἔτσι ἐπαναλάμβανε ἐνδόμυχα καί πιστοποιοῦσε μέ τίς πράξεις του τόν λόγο τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου: «ἐμοί τό ζῆν Χριστός καί τό ἀποθανεῖν κέρδος», γιατί εἶχε τή βεβαιότητα ὅτι ὁ θάνατος για τόν Χριστό δέν εἶναι ἀπώλεια, ἀλλά ζωή καί ἀπόλαυση τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.

Αὐτή ή βεβαιότητα πού πήγαζε ἀπό τήν ἀγάπη του για τόν Χριστό, τοῦ ἔδιδε τή δύναμη νά ὁμολογεῖ θαρραλέα τήν πίστη του στόν Χριστό, ἀκόμη καί ὅταν εἶχε νά διαλέξει ἀνάμεσα στή ζωή καί στόν θάνατο, ἀνάμεσα στήν ἀγχόνη τοῦ δημίου καί τήν ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ Κουλακιώτης ἐπέλεξε τήν ὁμολογία καί τό μαρτύριο, ὑπομένοντας τήν ἀγχόνη μέ τή δύναμη τοῦ θείου ἔρωτος, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὕμνογράφος, δίδοντας παράδειγμα καί σέ ἐμᾶς, πού πολλές φορές ἴσως διστάζουμε νά ὁμολογήσουμε τόν Χριστό, διστάζουμε νά ὁμολογήσουμε ὅτι πιστεύουμε, ὅτι ἐκκλησιαζόμαστε, ὅτι νηστεύουμε, ὅτι ἀγωνιζόμαστε νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἔστω καί ἐάν δέν κινδυνεύουμε μέ ἀγχόνη καί μέ μαρτύριο.

Ἄν διστάζουμε νά ὁμολογήσουμε τόν Χριστό, κάτι πού ζητᾶ ἀπό ὅλους μας ὁ Χριστός, καί ἐάν θέλουμε νά μᾶς ὁμολογήσει καί ἐκεῖνος κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἐνώπιον τοῦ Πατρός του, τότε θά πρέπει νά ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας κατά πόσον ἀγαπᾷ τόν Χριστό, ὅχι στά λόγια ἀλλά πραγματικά. Νά ἐξετάσουμε

τόν έαυτό μας έάν ή άγάπη μας είναι σταθερή και δυνατή, και δέν είναι μόνο στην έπιφάνεια και τά λόγια. Νά έξετάσουμε τόν έαυτό μας, έάν ό νοϋς μας είναι στραμμένος στον Χριστό, πού είναι ό Σωτήρας και Λυτρωτής μας, ή μεριμνά και ένδιαφέρεται για τά κοσμικά και τά γήινα πράγματα και δέν τόν άπασχολεί ό Χριστός, δέν τόν άπασχολεί ό οϋρανός. Άν ισχύει αυτό, τότε είναι φυσικό ότι δέν τολμούμε νά όμολογήσουμε τόν Χριστό και θά πρέπει νά σπεύσουμε νά τό διορθώσουμε, διότι διαφορετικά ό οϋρανός θά παραμείνει ένας τόπος ξένος για έμάς, όπως και ό Χριστός.

Άς μιμηθοϋμε, λοιπόν, τό παράδειγμα του προστάτου μας άγίου Άθανασίου και άς έχουμε στραμμένο τόν νοϋ μας στον Χριστό, για νά μάς ένισχύει στην όμολογία του Όνόματός του, και έτσι νά άξιωθοϋμε και έμεϊς νά κερδίσουμε τά έπουράνια άγαθά και νά συναντήσουμε και τόν συμπολίτη μας άγιο Άθανάσιο τόν Κουλακιώτη πού τιμούμε σήμερα.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)